

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 37P/172/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116227803
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Tisová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2017:5116227803.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou Mgr. Silviou Tisovou vo veci starostlivosti o maloleté dieťa:

O. N., nar. XX.XX.XXXX,

bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa rodičov - matka S. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, L. a otec S. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. 7, L., o úpravu práv a povinností k mal. dieťaťu, takto

r o z h o d o l :

I. Maloletú O., nar. XX.XX.XXXX, zveruje do osobnej starostlivosti matky.

II. Otec je povinný prispievať na výživu mal. O. výživným vo výške 80 € mesačne od 1.10.2016, a to do 15. dňa kalendárneho mesiaca, na ktorý sa výživné poskytuje, k rukám matky maloletého dieťaťa.

III. Otec je povinný uhradiť nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 1.10.2016 do 31.7.2017 v sume 300 €, pričom je mu povolené uvedený nedoplatok splácať v mesačných splátkach po 25 € spolu s bežným výživným tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého nedoplatku.

IV. Otec je o p r á v n e n ý stretávať sa s mal. O., a to v párnom týždni v sobotu od 15.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 09.00 hod. do 12.00 hod. a v nepárnom týždni v stredu od 15.00 hod. do 18.00 hod., vždy za prítomnosti matky.

V. Matka je povinná mal. dieťa na styk s otcom pripraviť a odovzdať ho otcovi v mieste bydliska dieťaťa v určený deň a hodinu a pri výkone práva styku poskytnúť náležitú súčinnosť a otec je povinný vrátiť mal. dieťa matke v mieste bydliska mal. dieťaťa v určený deň a hodinu.

o d ô v o d n e n i e :

1) Návrhom doručeným súdu dňa 31.10.2016 matka žiadala o úpravu rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu s tým, že s otcom dieťaťa nie sú manželia a nežijú v spoločnej domácnosti. V spoločnej domácnosti žili po narodení maloletej po dobu cca 8 mesiacov, kedy otec nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody, z ktorého sa vrátil v júli 2016. Na výživu maloletej neprispieva žiadnou čiastkou, občas maloletej zakúpi potraviny, plienky, mlieko Sunar a hračky.

2) Otec sa k návrhu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 28.11.2016, v ktorom uviedol, že s dcérou má veľmi intenzívny citový vzťah. Je živnostník, avšak nemá žiaden príjem, pomáhajú mu jeho rodičia. Navrhol maloletú zveriť do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že bude na maloletú prispievať sumou 50 € mesačne.

3) Kolíznym opatrovník odporučil zveriť mal. dieťa do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazat primeraným výživným.

4) Na pojednávanie nariadené v tejto veci na deň 11.07.2017 sa nedostavil otec a kolízny opatrovník, ktorí svoju neprítomnosť neospravedlnili, ani nepožiadali o odročenie pojednávania. Za danej situácie súd konal a rozhodol bez prítomnosti otca a kolízneho opatrovníka.

5) Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom matky a oboznámením sa s listinnými dôkazmi týkajúcimi sa príjmov a výdavkov účastníkov konania a rozhodol podľa nasledovných ustanovení zákonov:

6) Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine (ZR), rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy mal. dieťaťa.

7) Podľa § 36 ods. 1, veta prvá, druhá a štvrtá ZR, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a § 26 sa použijú primerane.

8) Podľa § 24 ods. 3 a 4 ZR - rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

9) Podľa § 25 ods. 2 ZR, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvoze; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

10) Podľa § 62 ZR, ods. 1 - 5

- plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

- obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

- každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

- pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd prihliadne aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

- výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

11) Podľa § 65 ods. 1,2 ZR, ak rodičia mal. dieťaťa spolu nežijú súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti, alebo schváli dohodu o výške výživného. Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

12) Podľa § 75 odsek 1 ZR, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13) Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že rodičia mal. dieťaťa nie sú manželia, nežijú v spoločnej domácnosti od r. 2015. Tým sú splnené podmienky pre to, aby boli upravované rodičovské práva a povinnosti k mal. dieťaťu.

14) Uznesením Okresného súdu Žilina, č. k. 37P/172/2016-42 zo dňa 28.12.2016, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žilina, č. k. 11CoP/5/2017-141 zo dňa 01.02.2017, sú zveril mal. O. do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazal povinnosťou prispievať na výživu maloletej sumou 50 € mesačne a upravil styk otca s maloletou za prítomnosti matky.

15) Vo vzťahu k osobnej starostlivosti o mal. dieťa vychádzal súd zo skutočností, že ide o maloleté dieťa útleho veku, ktoré potrebuje zabezpečiť stabilitu výchovného prostredia, pričom v starostlivosti matky o mal. dieťa neboli zistené nedostatky. Zároveň matka od narodenia dieťaťa zabezpečovala jeho starostlivosť, nakoľko otec bol v tomto období aj vo výkone trestu odňatia slobody, dieťa je na ňu citovo naviazané. Otec sa s maloletou stretával len v rozsahu niekoľko hodín týždenne, a to za prítomnosti matky, preto sa aktuálne striedavá osobná starostlivosť nejaví ako vhodná a v záujme mal. dieťaťa. Súd tiež prihliadol na závery znaleckého posudku vypracovaného MUDr. Kollárom pre potreby trestného konania vedeného proti otcovi, ktorý konštatoval, že u otca ide o štruktúrovanú osobnosť s histriónskymi rysmi, rysmi emočnej nestability, egocentrizmu a impulzivity. Otec je psychiatrický pacient, lieči sa na neurasténiu. Netrpí však závažnou duševnou poruchou v pravom zmysle. Má však poruchu osobnosti, pričom sa jedná o celoživotnú abnormnú variantu charakterových a temperamentných rysov osobnosti. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd považoval zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky za rozhodnutie v najlepšom záujme dieťaťa.

16) Vzhľadom na skutočnosti uvedené v odseku 15 tohto rozhodnutia upravil súd aj styk otca s maloletou len v rozsahu niekoľkých hodín týždenne a vždy za prítomnosti matky. Matka na pojednávaní uviedla, že otec sa s maloletou nestretáva a žiadala upraviť styk tak, ako bol upravený neodkladným opatrením. Súd prihliadol aj k tomu, že otec doteraz netrávil s maloletou čas bez prítomnosti matky, nepozná návyky maloletej, jej denný režim, preto stretávanie bez prítomnosti matky by nebolo v záujme maloletej. Pri takto upravenom styku bude mať otec možnosť stráviť s maloletou určitý čas a postupne sa s ňou zblížovať, vytvárať si a budovať si k nej vzťah. Matke zároveň uložil povinnosť pripraviť a odovzdať maloletú otcovi a poskytnúť náležitú súčinnosť, aby sa styk mohol realizovať bez problémov, nakoľko je v záujme mal. dieťaťa, aby vnímalo vo svojom živote prítomnosť aj druhého rodiča.

Úprava výživného na mal. dieťa

17) Súd v prvom rade zdôrazňuje, že za najdôležitejší parameter pre určenie výživného považuje bežný príjem a majetkové pomery povinnej osoby s tým, že tento reálny stav konfrontuje s potenciálom povinného rodiča. Výživné je totiž určené povinnému rodičovi na základe jeho možností a schopností. Je síce zrejmé, že dieťa má zdieľať životnú úroveň oboch rodičov, avšak samotná okolnosť, že rodič, ktorému je dieťa zverené, má vyšší životný štandard alebo vyšší príjem, neznamená, že to povinného rodiča zbavuje zodpovednosti a znižuje rozsah jeho vyživovacej povinnosti. Vyšší príjem môže byť (a spravidla býva) totiž výsledkom lepšieho vzdelania, zvýšenej snahy pracovať alebo i pracovať na sebe samom (viac pracovných aktivít a nadčasov, služobný postup na základe predchádzajúcich dobrých výsledkov, neustále vzdelávanie a pod.). Preto by bolo nespravodlivé a demotivujúce, ak by snaha a zvýšené úsilie jedného rodiča bola dôvodom na zníženie rozsahu vyživovacej povinnosti druhého rodiča (najmä ak tento osobnú snahu nevyvíja). Okrem toho rodič, ktorému je dieťa zverené, sa o dieťa aj osobne stará a zabezpečuje mu bytové potreby, čím si vyživovaciu povinnosť už plní naturálnym spôsobom. V neposlednom rade je úplne bežné, že takýto rodič, ak má lepšie pomery, dieťaťu dopraje vyšší štandard bez ohľadu na to, aké výživné druhý rodič platí. V našej spoločnosti dokonca deväťdesiat percent rodičov je ochotných sa uskromniť, aby mohli splniť potreby svojich detí.

18) Uvedený názor platí aj naopak; ak rodič, ktorému je dieťa zverené, má nižší životný štandard, neznamená to, že by životný štandard dieťaťa nemohol byť zlepšený práve z výživného povinného rodiča, ktorému to pomery dovoľujú. Zároveň však výživné oprávneného dieťaťa nemá byť určené ani použité na plnenie potrieb iných osôb, a to ani rodiča, ktorý sa o dieťa osobne stará; tento nemôže na výživnom mal. dieťaťa parazitovať.

19) S poukazom na uvedené súd teda konštatuje, že pomery oprávneného rodiča, do rúk ktorého sa výživné platí, sú pri určovaní vyživovacej povinnosti sekundárne a nie je potrebné ich dokazovať v takom rozsahu ako príjem a majetkové pomery rodiča povinného na platenie výživného. Súd preto pri rodičoch, ktorí sa o deti starajú, zisťuje len ich bežný príjem a základné majetkové pomery, či majú ďalšie vyživovacie povinnosti, avšak podrobné dokazovanie už ďalej nevykonáva.

20) Ďalším parametrom pre určenie výživného, ktorý súd pri určovaní výživného skúma, sú potreby mal. dieťaťa. V tejto súvislosti súd vyslovuje názor, že v rámci dokazovania považuje za hospodárne a účelné skúmať len tú okolnosť, či ide o dieťa v štandardnej sociálnej skupine alebo naopak, či dieťa pochádza z nadštandardnej sociálnej vrstvy alebo žije v chudobných pomeroch (subštandard). Uvedené súd vyhodnotí podľa pomerov zistených u rodičov. Súd nepovažuje za hospodárne, účelné ani potrebné dokazovať výdavky mal. dieťaťa nad uvedený rozsah, nakoľko presnosť dokazovania je i tak relatívna, a to z nasledovných dôvodov:

21) Na základe vlastnej praxe súd zistil, že aj keď každé dieťa je iné a má iné potreby, vo všeobecnosti sú jeho potreby - v určitom veku a v sociálnej skupine - v celkovom vyčíslení približne rovnaké, rozdiely sú často len v jednotlivých položkách. Výnimku tvoria situácie, ak mal. dieťa má výrazne zhoršený zdravotný stav, prípadne, ak je veľmi talentované a venuje sa nejakej nákladnej športovej či umeleckej činnosti; v takom prípade je nutné podrobnejšie skúmanie, ktoré výdavky sú nevyhnutné na vynaloženie, prípadne zodpovedá otázku, či si dieťa vzhľadom na pomery rodičov môže takúto nákladnú činnosť dovoliť. V ostatných prípadoch pokiaľ niektoré dieťa má napr. vyššie nároky na stravu, je možné uvedený zvýšený náklad kompenzovať zníženými výdavkami na iné položky, ako sú napr. ošatenie, záujmy, kultúra a podobne. Veľmi veľa detí má dnes oslabenú imunitu, trpí alergiami, takže ide už o bežný zdravotný stav. Ďalšie výdavky na zdravotnú starostlivosť variujú, či už je to zubný strojček, okuliare, a pod., a aj v týchto prípadoch je nutné potreby dieťaťa uhradiť len v primeranej výške, podľa pomerov rodičov. Podobne je tomu pri záujmovej, vzdelávacej a rekreačnej činnosti. V konečnom dôsledku aj oprávnené potreby dieťaťa môžu byť uspokojené len do takej miery a v takej kvalite, ktorá zodpovedá životnej úrovni rodičov, tie isté potreby dieťaťa môžu byť uspokojované v rôznych štandardoch (tričko sa dá kúpiť za 5 €, ale aj za 50 €), aj v niektorých prípadoch sa môže stať, ak nejde o nevyhnutnú potrebu, že sa neuspokojí vôbec.

22) V poslednom období sa tak dokazovanie pri určení výživného začína podobať podrobnej vyšetrovacej činnosti závažného trestného činu. Súd je v rámci svojej praxe konfrontovaný s predkladaním dôkazov (pokladničných dokladov) už aj o tých najbežnejších potrebách dieťaťa ako je strava, ošatenie, hygiena. Relevantnosť týchto dôkazov je limitovaná tým, že nedokazujú samy osebe, či boli použité priamo na potreby mal. dieťaťa a neboli povedzme použité pre iného člena domácnosti. Rovnako je často možné namietat' ich účelnosť a primeranosť; ak životnej úrovni dieťaťa nezodpovedajú, súd ich i tak nemôže akceptovať. Často sa tiež stáva, že povinný rodič pred skončením konania alebo rozhodnutím vo veci platí len nevyhnutné výživné, alebo dokonca neplatí výživné vôbec, a teda druhý rodič môže plniť potreby maloletého dieťaťa len v obmedzenom rozsahu, teda nie v takej miere, ktorá zodpovedá oprávneným potrebám dieťaťa. V takých prípadoch teda rodič veci zakúpi, avšak reálne nemôže preukázať vyššie výdavky, pretože ich nedokázal vynaložiť; ak by len na takomto základe bolo určené výživné súdom, bolo by to nespravodlivé tak voči rodičovi, ktorý supluje vyživovaciu povinnosť druhého rodiča, ako aj voči dieťaťu samotnému. Súd teda nemôže určovať výživné len na základe predložených dôkazov, musí vychádzať z vlastnej praxe a svoje úvahy o oprávnených výdavkoch dieťaťa korigovať tak, aby zodpovedali sociálnym pomeroch účastníkov konania.

23) Súd má za to, že podrobné skúmanie nezodpovedá účelovému výkladu ustanovení § 62 Zákona o rodine, ktoré ohľadne potrieb mal. dieťaťa ustanovuje len to, že dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni rodičov. Preto ohľadne výdavkov dieťaťa súd považuje za hospodárne a účelné vykonávať dokazovanie len do takej miery, či sa životná úroveň dieťaťa a jeho rodičov výrazne vymyká zo všeobecného priemeru spoločnosti alebo nie.

24) Súd tiež poukazuje na inú stránku veci, ktorá sa týka situácie na súdoch a v spoločnosti všeobecne. V súčasnosti vládne spoločenský trend, že sa mimo manželstva rodí jedna tretina všetkých novorodencov a každé druhé manželstvo sa rozvádza. Tým pádom sa rozhodnutie o úprave rodičovských práv a povinností začína týkať štatisticky takého významného počtu mal. detí, že je nutné prijať určitý úzus a štandard pri určovaní výživného z hľadiska rozhodovacej činnosti tak, aby neboli príliš veľké rozhodovacie odlišnosti od sudcu k sudcovi a zároveň, aby pri takom počte vecí na rozhodnutie konanie netrvalo neprimerane dlho. Je zrejmé, že podrobné dokazovanie zbytočne predlžuje konanie a s ohľadom na už vyššie uvedené, výsledky dokazovania nemusia zodpovedať reálnemu stavu, potrebám detí. Súčasne súd je názoru, že základným pilierom spravodlivosti je predvídanie práva (súdneho rozhodnutia), a preto za podobných okolností by výživné malo byť určené rovnako. Bohužiaľ zákonodarca na uvedené spoločenskú potrebu zatiaľ nereflektoval a všeobecnú normu v tomto smere nevydal, ako je to napr. pri živnostníkoch, ktorí sú nad určitý príjem a podľa jeho výšky (bez ohľadu na

zisk) povinní platiť odvody do sociálnych fondov. Preto aj vo veci konajúca sudkyňa pristúpila k určovaniu výživného v podstate tabuľkovým systémom, podľa príjmu povinného rodiča, počtu vyživovacích povinností; ide o základné činitele ovplyvňujúce výšku výživného. Ďalej súd prihliada ku skutočnosti, či povinná osoba vlastní nehnuteľnosť na bývanie. Súd je totiž názoru, že je rozdiel medzi rodičom, ktorý už vlastní nehnuteľnosť vhodnú na bývanie a ktorý súčasne nie je zaťažený úverom na jej obstaranie, a rodičom, ktorý si na zabezpečenie bývania úver vziať musel. Takýto majetok vplyva na možnosti povinného rodiča plniť si vyživovaciu povinnosť, keďže ho odbremeňuje od podstatného výdavku. Ide teda tiež o podstatnú okolnosť.

25) V danej veci maloletá nedosahuje štandard priemernej sociálnej skupiny, nakoľko jej rodičia nedosahujú fakticky ani priemerný príjem a nemajú žiadny majetok, ich sociálnu úroveň drží na uspokojivom stupni len pomoc príbuzných. Maloletá O. je v celodennej starostlivosti matky, jej zdravotný stav je dobrý, má teda len bežné výdavky, ktoré súd ustálil v jednej polovine nákladov dieťaťa v štandardnej sociálnej skupine (podľa praxe súdu a verejných štatistík do 200 € mesačne), teda vo výške 100 € mesačne). Matka je na rodičovskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok a prídavok na dieťa, spláca študentskú pôžičku v sume 42 € mesačne. Finančne jej vypomáhajú rodičia a brat, ktorý je zamestnaný v Nemecku. Matka býva u svojich rodičov, ktorým neprispieva na bývanie (nakoľko jej to pomery nedovoľujú).

26) Otec je samostatne zárobkovo činnou osobou, avšak živnosť aktívne nevykonáva, je bez akéhokoľvek príjmu a finančne ho podporujú rodičia. Živnosť má v oblasti poskytovania služieb v lesníctve a poľovníctve. Za zdaňovacie obdobie 2015 nepodal daňové priznanie k dani z príjmu fyzických osôb. Počas výkonu trestu odňatia slobody nebol pracovne zaradený. Preto súd vychádzal z predpokladu, že pokiaľ by otec pracoval na území Slovenskej republiky, mohol by dosahovať aspoň minimálnu mzdu (aktuálne je minimálna mzda vo výške 435 €/brutto), avšak vzhľadom k tomu, že je živnostníkom, mal by dosahovať čistý príjem v už uvedenej sume. Otec nepreukázal žiadnu okolnosť, ktorá by mu bránila pracovať, skutočnosť, že príjem nedosahuje, je následkom jeho charakteru a ostáva len na jeho zodpovednosť.

27) Následne súd určil výživné vo výške 80 € mesačne, ktorá suma zohľadňuje celodennú starostlivosť o mal. dieťa, ktorú vykonáva matka, ako aj skutočnosť, že otec nie je vlastníkom nehnuteľnosti na bývanie. Pri jednom vyživovanom dieťati by totiž inak rozsah jeho vyživovacej povinnosti bol primeraný vo výške 25 % z príjmu (cca 87 - 90 € mesačne). Pokiaľ by si aj vlastnú nehnuteľnosť zabezpečil, nemohol by tak urobiť bez hypotekárneho úveru (resp. inej formy úveru na bývanie), ktorý výdavok by podstatne zaťažil jeho rozpočet. Pre úplnosť súd dodáva, že otec má prirodzené právo si vlastné bývanie zabezpečiť, avšak primerane svojim pomerom a po splnení si vyživovacej povinnosti v primeranej výške, keďže výživné má prednosť pred inými výdavkami a zvyšovanie životnej úrovne nemôže ísť na úkor potrieb mal. dieťaťa.

28) Otec povinný uvedené výživné uhrádzať do 15. dňa mesiaca, na ktorý sa výživné poskytuje v súlade s ust. § 76 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu. Výživné sa uhrádza k rukám matky, dokým maloleté dieťa nenadobudne plnoletosť.

29) Podľa § 232 ods. 3 a 4 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

30) Vzhľadom k tomu, že počiatok plnenia výživného bol stanovený od 01.10.2016 (teda od počiatku mesiaca, v ktorom bol podaný návrh, pričom neboli zistené osobitné okolnosti pre určenie výživného pred podaním návrhu), za obdobie 10 mesiacov do 31.7.2016 predstavuje zročné výživné sumu 800 €. Otec v rozhodnom období na výživu maloletej uhradil v decembri 2016 dvakrát sumu 100 €, následne platil v 01-06/2017 sumu 50 € mesačne, teda otec spolu uhradil výživné v sume 500 €, ktorú súd odrátal od celkovej sumy zročného výživného. Otcovi teda vznikol nedoplatok do v sume 300 €, ktorý súd otcovi povolil splácať v mesačných splátkach po 25 € spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok v prípade omeškania čo i len s jednou splátkou.

31) Po vyhlásení rozsudku sa matka vzdala práva podať voči nemu odvolanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je odvolanie prípustné.

Odvolanie je potrebné podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku, na Okresnom súde Žilina.

V odvolaní je potrebné uviesť:

- všeobecné náležitosti podania (§ 127 ods. 1 a 2 CSP), t. j.: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania
- proti ktorému rozhodnutiu smeruje,
- v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda; rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania,
- z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 CSP) a
- čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- neboli splnené procesné podmienky,
- súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené,
- rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, alebo
- súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.